בבשר ובלחם באש תשרפו׃ ומפתח אהל
מועד לא תצאו שבעת ימים עד יום מלאת ימי מלאיכם
כי שבעת ימים ימלא את ידכם׃ כאשר עשה
ביום הזה צוה יהוה לעשת לכפר עליכם׃
ופתח אהל מועד תשבו יומם ולילה שבעת
ימים ושמרתם את משמרת יהוה ולא תמותו
כי כן צויתי׃ ויעש אהרן ובניו את כל הדברים
אשר צוה יהוה ביד משה׃ פרשה פ ויהי
ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו
ולזקני ישראל׃ ויאמר אל אהרן קח לך
עגל בן בקר לחטאת ואיל לעלה תמימם והקרב
לפני יהוה׃ ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו
שעיר עזים לחטאת ועגל וכבש בני שנה
תמימם לעלה׃ ושור ואיל לשלמים לזבח
לפני יהוה ומנחה בלולה בשמן כי היום יהוה
נראה אליכם׃ ויקחו את אשר צוה משה אל
פני אהל מועד ויקרבו כל העדה ויעמדו
לפני יהוה׃ ויאמר משה זה הדבר אשר צוה
יהוה תעשו וירא אליכם כבוד יהוה׃ ויאמר
משה אל אהרן קרב אל המזבח ועשה את
חטאתך ואת עלתך וכפר בעדך ובעד העם
ועשה את קרבן העם וכפר בעדם כאשר צוה
יהוה׃ ויקרב אהרן אל המזבח וישחט את
עגל החטאת אשר לו׃ ויקרבו בני אהרן את
הדם אליו ויטבל אצבעו בדם ויתן על קרנות

ודישתאר בבסרא ובלחמא בנורא
תוקדון׃ ומתרע משכן זמנא לא
תפקון שבעא יומין עד יום משלם
יומי קורבניכון ארי שבעא יומין
יתקרב קורבנכון׃ כמא די עבד ביומא
הדין פקיד יי למעבד לכפרא עליכון׃
ובתרע משכן זמנא תתבון
יממם וליליא שבעה יומין ותטרון ית
מטרת מימרא דיי ולא תמותון ארי
כן אתפקדית׃ ועבד אהרן ובנוהי ית
כל פתגמיא די פקיד יי בידא דמשה׃
ס׳ והוה ביומא תמינאה
קרא משה לאהרן ולבנוהי
ולסבי ישראל׃ ואמר לאהרן סב
לך עגל בר תורי לחטאתא ודכר
לעלתא שלמין וקריב קדם יי׃
ועם בני ישראל תמליל למימר
סבו צפיר בר עזין לחטאתא
ועגל ואמר בני
שנא שלמין לעלתא׃ ותור
ודכר לנכסת קודשיא לדבחא קדם יי
ומנחתא דפילא במשח ארי יומא
דין יקרא דיי מתגלי לכון׃ וקריבו
ית די פקיד יי משה לקדם משכן
זמנא וקריבו כל כנשתא וקמו קדם
יי׃ ואמר משה דין פתגמא
די פקיד יי תעבדון ויתגלי לכון יקרא
דיי׃
ואמר משה לאהרן קרב למדבחא
ועביד ית חטאתך וית עלתך וכפר
עלך ועל עמא ועביד ית קורבן עמא
וכפר עליהון כמא די פקיד יי׃
וקריב אהרן למדבחא ונכס ית
עגלא דחטאתא דיליה׃
וקריבו בני אהרן ית דמא ליה
וטבל אצבעיה בדמא ויהב על קרנת

ויהי ביום השמיני׳ למלואים׳
הוא ראש חדש ניס ן
שהוקם המשכן בו ביום ונטל
עשר עטרות השנויות בסדר
עולם׃ ולזקני ישר׳ להשמיעם
שעל פי הדיבר אהרן נכנס ומשמ׳
בכהונה גדולה ולא יאמרו מאליו
נכנס לה׳׃ קח לך עגל׳ להודיע
שמכפר לו הקב״ה על ידי עגל
זה על מעשה העגל שעשה׃
כי היום י״י נראה אליכם׳ להשרות
שכינתו במעשה ידיכם לכך
קרבנות הללו באין חובה ליום זה׃
קרב אל המזבח׳ שהיה אהרן בוש
וירא לגשת׳ א״ל משה מה אתה
בוש לכך נבחרת׃ את חטאתך׳
עגל בן בקר׃ ואת עלתך׳ האיל׃
קרבן העם׳ שעיר עזים ועגל
וכבש׳ כל מקום שנ׳ עגל סתם
בן שנה הוא׳ ומכאן אתה למד׃
ואת הבשר׳ ואת העור וגו׳
לא מצינו חטאת
חיצונה נשרפת חוץ מזו ושל
מלואים וכולן על פי הדיבר׃
וימציאו׳ לשון הושטה והזמנה׃
ויחטאהו׳ עשאו כמשפט חט׳
חטאת׃ כראשון׳ כעגל שלו׃
ויעשה כמשפט׳ המפורש ב
בעולה בויקרא׃ וימלא כפו׳ ה
היא קמיצה׃ מלבד עלת הבקר׳
כל אלה עשה אחר עולת התמיד
והמכסה׳ חלב המכסה את הקרב׃
וישימו את החלבים על החזות׳
לאחר התנופה נתנן כהן המניף
לכהן אחר להקטירם נמצאו כל
העליונים למטה׃ ויברכם׳ ברכת
כהנים׳ יברכך יאר ישא׃ וירד
מעל המזבח׃ ויצאו ויברכו את
העם׳ אמרו ויהי נועם י״י אלהינו
עלינו׳ יהי רצון שתשרה שכינה
במעשה ידיכם׳ לפי שכל שבעת
ימי המלואים שהעמידו
משה למשכן ושימשו בו ופי׳

תנחומין לחזקיהו ועוד שלא יפלו בידו׳ והיתה
על הגולה אשר הגלה בחלח וחבור׳ שמא יאמר
סיבים׳ לא יאמר כן׳ שיבא ילד ממשיח ויגאלם׳
חוטר׳ שבט מלוכה׳ ונצר׳ לשון יונק אילן׳ ונצר
משרשיו יפרה וכל הענין ובענין׳ והיה ביום ההו׳
יוסף י״י שנית ידו׳ וגו׳ הרי שנזכרה גבורה זו
לנחמות הגולים לאשור׳ והריחו ביראת י״י׳
יראת ימלא רוחו׳ לא למראה עיניו ישפוט׳ כי בחכמת
קדשו ידע ויבין מי זכאי ומי חייב׳ במישור׳ לשו׳
נח ורך׳ והכה ארץ׳ כתרגומו׳ וימחי ב חייבי
ארעא׳ וברוח שפתיו׳ ובמימר שפותיה׳ והיה
יהון צדיקיא סחור סחוריה׳
הכפיר בן כפיר׳ ומריא׳ שור פטם׳ ושעשע׳
ושיחק׳ על חור פתן׳ על חור׳ עפר׳ שהנחש
יונק בתוך קלוש׳ פתן׳ נחש׳ ושהזקן

עשה חרש׳ ונקרא פתן׳ ושוברין לו לחש׳ כענ׳
שנ׳ אשר לא ישמע לקול מלחשים׳ ועל מאורת צפעוני׳
יונקן הידים׳ חורי גלגלי עיני׳ ונחש צפעוני לשון
נקע׳ וחור עכבר׳ וכן אור כשדים׳ וכן באוריםכבדו את י״י׳ גמול׳ תינוק׳ הגמול משדי אמו׳
דו הדה׳ ירחיב׳ יושיט׳ הדרדים׳ כמו הידד
שהוא לשון הריות קול׳ אף זה לשון הריות יד׳ והי׳
וחרונה כמות סטכה׳ ידיו נטה׳ כמו עשה במידי
קנה׳ דעה את י״י׳ לדעת את י״י׳ לנס עמים׳ להיו
עמים מריאים נס׳ להקבץ אליו׳ ולהביא גליות
ישראל מנחה לו׳ אפרים לא יקנא את אפרים יהודה׳
משיח בן יוסף׳ ומשיח בן דוד לא יקנאו זה את
זה׳ ועפו ישר׳ בכתף׳ פלשתים׳ על ערי פלשתים׳ אשר
הם במערבה של ישר׳ ויכבשו את ארצם׳ ובני
עמון משמעתם׳ משמעתם להם׳ ויקבלו

ויקבלו מצותם עליהם׳ והחרים׳ לייבשו׳ כדי
שיעברו בו גלות ישר׳׃ על הנהר׳ על הפרת׳ לעבור
גליות׃ בעים רוחו׳ אין לו דמיון במקרא׳ ולפי הענין
יפתר בחוזק רוחו׃ לשבעה נחלים׳ לשבעה גוים
לעבור בו שבעה גליות האומות לאשר מאשור
ומצרים׳ וגו׳׃ אין הים אינו כאותו יום׃ והדריך
מתוכן את הגליות׃ בנעלים׳ ביבשה׃ והיתה מסלה
בתוך הים לשאר עמו וגו׳׃ ואמרת ביום ההוא
האומות תרועה לחרפת הריוק׃ אודך כי אנפת
בי׳ והגלתני׳ ותכפר גלותי עלי׳ ועתה נרצה עוני
וישוב אפך ותנחמני׳ ותתן תקנה׳ אודך י״י מחעי׳
לך׳ ועל כן ימבת בי׳ עלי רחמיך לא הייתי סר׳
לטוב אפך ולנחמני׳ והנה טוב אפך חרונו ועי׳ וזמ׳
יה י״י׳ עזו ושבח של הקב״ה הוא היה לי לישועה ואין
לפרש עזי עז שלי׳ שלא מצינו במקרא עזי נקוד

חטף קמץ׳ אלא שורק׳ עזי הוא בשלשה מקראות
שהוא סמוך אצל וזמרת׳ ולא וזמרת כמו וזמרתי
אלא על סמך וזמרת יה׳ סמך הוא לתיבה שלאחריו
לפי אמר אוי׳ שורק עוז של שוי אלא כמו שכתוב סגה׳
יה י״י׳ עד הנה היה כמו חלוק׳ ובמקום שלם
עשה שלם אף הוא אומ׳ כי יד על כס יה׳ אין השם שלם
ולא הכסא שלם עד שיהא מלחמה לו׳ בעמלק׃
ויהי לי לישועה׳ כמו היה לי לתשועה ואיך ראות
לדבר זה׳ כמו ואשר לא שם לבו׳ וגו׳ ויעזב את עבדיו
ואת מקנהו׳ כמו עזב׳ ועזר בדברי הימים׳ ומן ישראל
היושבים בערי יהודה׳ וימלך עליהם רחבעם היה לו
לו׳ מלך עליהם׳ ושאבתם מים׳ ותקבלון אולפן חדת׃
ממעיני הישועה׳ כי ירחיב לכם׳ על ידי הישועה
הבאה לכם׃ הגלו לכם רזי טעמי תורה׳ שנשתכחו
בגלות על ידי הצרות׳ עלילותיו׳ מעלליו׃ הזכירו
נשוסי שמו׳ כי נשגב הוא׃
חסלת׳׳